

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

sanguine[m] suu[m] sudauit Articul. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

accesserunt Angeli & ministrabant ei. Illic ergo Angelus ministrat, hic
forat Dominum. Quid ergo per hoc intelligitur, nisi duæ nature in Chri-
sto? Quid Angelus ministrat Christo, ad diuinam naturam referendum
est, quod confortat, humanae naturæ attribuendum est. Hæbemus hic docu-
mentum: Quid enim Christus orans voluit confortari ab Angelo, non id
voluit, quasi egeret sed voluit, ut disceremus in tribulationibus nostris re-
fugium & auxilium quærere à Deo per orationem humilem, cum resigna-
tione propriæ voluntatis. Et si Dominus non exaudire nos secundum hoc
quod petimus (quia forte non expedire nobis) ipse exaudiens nos ad salutem
nostram, sicut ipse nouit, & sicut etiam nos in principio Dominicæ oratio-
nis illi commendamus: si tamen rectè oramus, dicentes: Fiat voluntas tu-
sicut in celo & in terra. Et nihilominus mittit occultè consolationem aliquam spiritualem in oratione (si tamen, ut dixi perseveremus in oratione,
& fiducialiter ei committrimus causam nostram, & nos) quā fortiores em-
mus ad sustinendum, laborandum, vel resistendum, secundum quod ac-
cidit tentatio.

IESVS SANGVINEM SUUM SUDA-
mit. Articulus XIII.

LUCÆ 22.

Agon qd. sit.

Agonia Chri-
sti vnde origi-
habuerit.

Sanguis su-
dois Christi
vnde &
qualis.
Bergo id.

Attentione
sudor quan-
tus haberet
in orationi-
bus.

Lachrymae
et compatiōis
quantum
Christo
placeant.

Qum Dominus Iesus tertio ad orationem rediisset & confortatus dicit ab Angelo, factus in agonia prolixissim orabat. Agon est certamen contra mortem, vel mortis anxietas: Vel potest dici reluctatio sensualis & rationis. Iste agon proueniebat ex hoc, quod sensualitas in suae firmitate relata, permettebatur agere & pati secundum quod ei proprium erat: que valde horribant mortem & instantem penam cum magna anxietate, sicut naturæ proprium est. Rationalis vero voluntas, secundum quod fibi proprium est, ferventissime mortem pro salute humana desiderabat. Vnde causabatur agon, sive collectatio, ita ut ex furore orandi, ex apprehensione imminentis periculi, & vehementi anxietate sensualitas inflammatibatur & corpus, ut apertis poris efflueret sudor sanguineus & rubescens. Iste sanguis fuit naturalis, & verus sanguis: sed effusio, sive sudatio eius, fuit supernaturalis & insueta. Per istam sudationem, sicut dicit Bernardus, Christus quasi dicitur fleuisse ex omnibus membris. Ex isto Articulo docemur, quantum attenti & feruentes debemus esse in orationibus nostris: quando Dominus Iesus attentus adeo fuit, ut sanguinem sudare sudorem. Et quia nos in oratione sanguineum sudorem non emittrimus, saltem pro sanguine lachrymas emittamus. Placens enim Deus, maximè in recordatione sue passionis lachrymæ effusa. Vnde cuidam sanctæ personæ, & ut creditur Mechtildi, Dominus reuelauit, dicens: Dico tibi, quod si quis recordatione passionis meæ lachrymas fuderit, cum devo-
tione, tanti gratanter suscipere eas volo, ac si ipse pro me sit passus. Surgeant autem Iesu, iterum venit ad discipulos suos, & compatiens eorum infirmati: dormite nunc & requiescite. Et ipse interim pro eis & coram eis vi-
gilabat & eos custodiebat, sicut pater filiolos, sicut pastor ouiculas. Verbo-
nus & pius est, & suos in finem usque dilexit. Hic iam terminatur Compli-
torum, & dormire quis deuotè potest cum discipulis sub custodia Domini.

Matuti-